

[Justitsministeren.]

at sådan noget burde være strafbart. Det er det også. Det er strafbart efter gældende lov, så der er ingen grund til at tage det spørgsmål op til særlig vurdering. Vanskeligheden består naturligvis blot i bagefter at få det vidnefast dokumenteret eller bevisliggjort, at der er sket en overtrædelse her.

Hr. Diderichsen stillede det spørgsmål, hvilke retningslinjer der gælder for rigspolitiets registrering. Jeg er ikke i stand til i detaljer at redegøre herfor nu, men jeg skal give oplysning i udvalget. Nu ved jeg vel, at hr. Diderichsen ikke bliver medlem af udvalget, men jeg skal sørge for, at hr. Diderichsen alligevel bliver informeret om de undersøgelser, vi foretager.

Så sagde hr. Diderichsen også, at det burde være strafbart at videregive oplysninger, der var urigtige. Ja men det er strafbart efter gældende lov — det sagde jeg for øvrigt i mit første indlæg — så der kan højst være tale om at omvurdere straffen, men det tror jeg ikke der er grund til. Men der er stadig væk vanskeligheder, det gælder på dette som på adskillige andre områder: det er vanskeligt at få frem, hvad der er sket, få bevist, at der er sket lovovertrædelse. Det er næsten altid det bevismæssige, der giver vanskeligheder, men jeg er ikke i tvivl om, at vi kan få udbytte af at drøfte disse problemer, og det skal i hvert fald ikke mangle på medarbejde fra min side.

Ja, jeg skal ikke sige mere om forslaget, men blot gentage mit løfte om, at jeg vil medvirke til at besvare de spørgsmål, der måtte blive rejst.

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Haugaard): Jeg mener, at debatten om de enkelte spørgsmål må foregå videre i udvalget, men der er enkelte ting, jeg skal svare på.

Hr. Diderichsen mente, at de radikale var tilbøjelige til at tro, at folk var bedre, end de egentlig var. Jeg synes da ikke, det er nogen helt dårlig egenskab, at man tror for godt om folk, det er da værre, hvis man tror for ondt om dem. Når man, som kartotekerne i virkeligheden er udtryk for, mistænker nogen bare på baggrund af et poli-

tisk synspunkt uden at have skygge af bevis, så synes jeg nok, man tror for ondt om dem.

Hr. Kjeld Olesen spurgte mig direkte: hvis vi anerkendte registrering, på hvilket grundlag da? Jeg vil gerne sige — og det synes jeg i og for sig jeg sagde ret tydeligt i min ordførertale — at vi anerkender registrering, når det drejer sig om noget direkte ulovligt, altså naturligvis også når det drejer sig om, at man ved vold vil omstyrte samfundet, men ikke når det drejer sig om de mange eksempler, som vi har set i forbindelse med helt ufarlige personer, hvor man alene på mistanke ud fra deres politiske standpunkt prøver på at placere dem. Jeg mener, at når det drejer sig om en hel lang række af de eksempler, vi har set, og som også er nævnt i pressen, så er det i hvert tilfælde helt urimeligt at gennemføre denne registrering.

Nu ved jeg godt, at man siger, politik er det muliges kunst, og jeg ved ikke, hvor langt vi når med dette første spørgsmål, men jeg ved i hvert fald, at vi kan med absolut rimelighed nå meget, meget længere, end vi er. Og jeg vil da gerne sige til justitsministeren, at hver gang vi halverer antallet, er det da selvfølgelig et fremskridt, men dermed være ikke sagt, at jeg har opgivet at få disse registreringer til fuldstændig at ophøre, når det drejer sig om de ting, som ikke er ulovlige.

Hr. Johan Philipsen spurgte om aflytning af personalesamtaler; det har hr. Thestrup svaret på. Men det er jo rigtigt, at der er sket en del aflytninger, som er kommet offentligt frem, og det skulle da være sært, om der ikke ved siden af dem, som er kommet offentligt frem, har været et par stykker, der ikke er kommet offentligt frem.

Så var der to ting fra fremsættelsen, som hr. Johan Philipsen reagerede meget kraftigt imod. For det første det, at myndighederne på enkelte områder skulle have fortolket grundloven på en måde, så det truede den personlige frihed og de demokratiske rettigheder. Ja, dér må jeg altså gentage det, jeg sagde før, at hvis grundlovens bestemmelser fortolkes på den måde, at man mener, man må registrere udtalelser på møder i pressen, hvad man læser, hvilken omgangskreds folk har osv., ja, så mener jeg, det er en fortolkning af grund-